

[Glistrup.]

ikke har afklaret de reelle problemer. Der er jo intet, der hindrer, at den sociale bistandslov kan starte den 1. april 1976, uanset om disse faste ejendomme stadig ejes af staten. Hvis det virkelig skulle vise sig, hvad fremskridtspartiet tvivler meget på, at denne ordning, man nu har fundet frem til, også bliver den sagligt rigtige på længere sigt, kan vi gennemføre overdragelsen i 1977 eller 1979 eller 1982, men nu at kaste sig ind i noget, som man ikke kan overskue, og som er halvgjort gerning, og hvor man bare får en bunke besværligheder, som er forbundet med ejendomsoverdragelser for nogle hundrede millioner kroner for at tilfredsstille nogle administrative æstetiske skønhedsfornemmelser, kan vi ikke se der kan være nogen som helst fornuft i. Specielt hvis udviklingen går i den retning, som vi forventer, at amtskommunerne bliver nedlagt i løbet af nogle få år som værende et overflødig tredje hjul på vort administrationssystem med det, der nu har udviklet sig med kommunikationsmidler ud over landet, er det meningsløst, at man nu pøser ejendomme for så store midler ud til amtskommunerne og så senere hen skal til at lave nye overdragelsesbestemmelser og dokumenter igen. Derfor finder vi, at det er et overflødig lovforslag, og vi vil stemme imod det.

Grethe Philip (RV):

Det radikale venstre er enig i de retningslinjer, der er lagt frem af socialministeren, men der er nogle enkeltheder, vi gerne ville drøfte i udvalget, herunder spørgsmålet om, hvordan man kan sikre fortsættelse af behandlingsmuligheder for små grupper af unge, der har et stort behandlingsbehov, f. eks. de psykotiske børn.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Det konservative folkeparti kan også tilslutte sig lovforslaget, som det ligger her, men på samme måde, som venstres ordfører fremhævede det, vil vi også gerne i socialudvalget under almindelig del stille nogle spørgsmål, specielt hvad angår de private institutioner, som der hidtil har været overenskomst med kommunerne om. Vi synes ikke, at det private initiativ skal knægtes på grund af overtagelse af disse institutioner.

Poul Dam (SF):

Jeg vil gerne udtrykke min glæde over, at det er lykkedes at få dette lovforslag frem inden den 1. april. Det er måske sent nok endda, men vi fik det altså inden 1. april, og vi får det også gennemført inden 1. april.

Hele dette problem med overførslen af institutionerne har jo budt på meget store vanskeligheder. Jeg er ude af stand til at sige, hvor vanskelighederne kommer fra, men jeg ved, at vanskelighederne har været der. Det statsskolehjem, hvor jeg selv er formand for tilsynsrådet, vidste for få dage siden ikke noget om, hvordan forholdet var med landbrugsjorden, og hvordan forholdene i det hele taget var. Nu kan det i hvert fald gå 1. april i møde med en vis sindsro. Men måske kunne man ønske, at tingene var gået lidt hurtigere, at de var blevet klarer lidt tidligere også, fordi meget personale, mange forpagtere og mange andre mennesker helt naturligt er urolige for, hvad dette egentlig kommer til at indebære.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan i princippet tilslutte sig det foreliggende lovforslag, men er klar over, at der kan være nogle problemer med de selvejende private institutioner, og vil gerne have et udvalgsarbejde.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil gerne takke de ordførere, der har givet positivt tilsagn til dette lovforslag. Og så vil jeg godt sige til hr. Poul Dam, at det har vel nok været en af de største og mest vanskelige ting, vi har været budt på i socialministeriet. Det er jo store, store områder, der skal overføres, og forhandlingerne har i alle tilfælde været i gang i al den tid, jeg har været minister. Jeg er også selv glad for, at det er lykkedes nu at kunne afslutte dem med, skal vi sige så få ting, der ikke overføres til kommuner og amter, som der er tale om her. Reelt, hvis vi tager børneinstitutionerne, ligger det vel sådan, at det er Brådkovgård, der er tilbage.

Jeg er indstillet på at besvare de spørgsmål, der kommer både til almindelig del og selvfølgelig også til dette lovforslag, men jeg håber, at vi kan gøre det meget hurtigt i udvalget. Jeg skal nok gøre mit til det.

Hermed sluttede forhandlingen.